

چڑیا اور اندھ سانپ (سنجی)

بھرکی ۽ اندو نانگ

شیخ ظہیرتہ، امیر اہلسنتہ، بانی دعوت اسلامی، حضرت علامہ مولانا ابو بلال

محمد الیاس عطار قادری رضوی

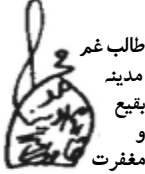
دامت برکاتہم العالیہ

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ
أَمَّا بَعْدُ فَأَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ڪتاب پڙهڻ جي دعا

ديني ڪتاب يا اسلامي سبق پڙهڻ کان پهريان هيٺ ڏنل دعا پڙهي
چڏيو ان شاء الله عَزَّوَجَلَّ جيڪو ڪجهه پڙهندا ياد رهندو، دعا هي آهي:

اللَّهُمَّ افْتَحْ عَلَيْنَا حِكْمَتَكَ وَأَنْشُرْ عَلَيْنَا رَحْمَتَكَ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ
ترجمو: اي الله عَزَّوَجَلَّ اسان تي علم ۽ حڪمت جادروازا کولي ڇڏ ۽ اسان تي پنهنجي
رحمت نازل فرما! اي عظمت ۽ بزرگي وارا!

(مستطرف ج 1 ص 40 دار الفڪر بيروت)

(نوٽ: اول آخر هڪ ڪپيرو درود شريف پڙهي ڇڏيو)

رسالي جو نالو: جهرڪي ۽ انڌو نانگ
چاپو پهريون: رَجَبُ الْمَرْجَبِ 1436 هـ، اپريل 2015 ع
تعداد:
چاپيندڙ: مڪتبه المدينه عالمي مدني مرڪز فيضانِ مدينه بآءِ المدينه ڪراچي

مدني التجا: ڪنهن کي به هي ڪتاب ڇاپڻ جي اجازت ناهي.

ڪتاب خريد ڪندڙ توجهه فرمائين

ڪتاب جي ڇپائي ۾ ڪا وڏي خرابي هجي يا صفحا گهٽ هجن يا بائبنڊنگ
۾ اڳتي پوئتي ٿي ويا هجن ته مڪتبه المدينه سان رابطو فرمايو.

شيخ طريقت، اميرِ اهل سنت، بانيء دعوت اسلامي، حضرت علامہ

دَامَتْ بَرَكَاتُهُمُ الْعَالِيَهُ

مولانا ابو بلال محمد الياس عطار قادري رضوي

جو اردو زبان ۾ رسالو

جهرڪي ۽ اندونانگ

ترجمو پيشڪش

مجلسِ تراجم (دعوت اسلامي) هن رسالي جو آسان سنڌي زبان ۾ ترجمي ڪرڻ جي وس آهر ڪوشش ڪئي آهي. جيڪڏهن ترجمي يا ڪمپوزنگ ۾ ڪٿي ڪا ڪمي پيشي نظر اچي ته مجلسِ تراجم کي آگاه ڪري ثواب جا حقدار بڻجو.

رابطي جي لاءِ:

مڪتب مجلس تراجم (دعوت اسلامي) عالمي منڊي مرڪز فيضان مدينه
محلہ سو داگران پراڻي سبزي منڊي باب المدينه ڪراچي

UAN: ☎ +92-21-111-25-26-92 – Ext. 1262

Email: ✉ translation@dawateislami.net

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ
أَمَّا بَعْدُ فَأَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

جهرڪي ۽ اندونانگ

شيطان ڪيتري به سستي ڏياري پر هي رسالو شروع کان آخر تائين پڙهي
ونو، **إِنْ شَاءَ اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ** هر حال ۾ ”راضي برضا“ رهڻ جو جذبو ملندو.

دُرود شريف جي فضيلت

مديني جي سلطان، رحمت عالميان **صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** جن جو فرمان
عظمت نشان آهي: جنهن کي ڪا مشڪل پيش اچي ان کي مون تي
ڪثرت سان درود شريف پڙهڻ گهرجي ڇو ته مون تي درود شريف
پڙهڻ مصيبتن ۽ بلائن کي ٽارڻ وارو آهي. (القول البديع، ص 414، بستان
الواعظين للجوزي، ص 274)

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدٍ

جهرڪي ۽ اندونانگ

ڌاڙيلن جو هڪ ٽولو ڦر جي لاءِ اهڙي جڳهه تي پهتو جتي
ڪجور جا ٽي وڻ هئا. هڪ وڻ ان ۾ خشڪ (يعني بغير ڪجور جي)
هو. ڌاڙيلن جي سردار جو بيان آهي: مون ڏٺو ته هڪ جهرڪي ميوو
واري وڻ تان اڏري خشڪ وڻ تي ويٺي آهي ۽ ٿوري دير کان پوءِ
اڏي ميون واري وڻ تي آئي آهي پوءِ اتان اڏي ٻيهر انهي خشڪ وڻ
تي وئي آهي. اهڙي طرح ان جهرڪي تمام گهڻا چڪر لڳايا. مان
تعجب وچان خشڪ وڻ تي چڙهيس ته ڇا ڏسان ٿو ته اتي هڪ اندو
نانگ منهن کولي ويٺو آهي ۽ جهرڪي ان جي منهن ۾ ڪجور رکي

فرمان مُصَطَفِي صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: جنهن مون تي هڪ پيرو درود پاڪ پڙهيو الله تعاليٰ ان تي ڏهه رحمتون موڪليندو آهي. (مسلم)

وڃي ٿي. اهو ڏسي مان روئي پيس ۽ الله تعاليٰ جي بارگاهه ۾ عرض ڪيو: اي منهنجا رب عَزَّوَجَلَّ! هڪ طرف هي نانگ آهي جنهن کي مارڻ جو حڪم تنهنجي نبي مُحْتَرَم صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن ڏنو آهي، پر جڏهن تو ان جون اکيون وٺي ڇڏيون ته ان جي گذاري جي لاءِ هڪ جهرڪي مقرر فرمائي ڇڏي، ٻئي طرف مان تنهنجو مسلمان ٻانهو هجڻ جي باوجود مسافرن کي ڊيڄاري ۽ ڌمڪائي ڪري ڦر ڪريان ٿو. انهيءَ وقت غيب مان هڪ آواز ٻڌڻ ۾ آيو: اي فلان! توبهه جي لاءِ منهنجو دروازو کليل آهي. اهو ٻڌي مان پنهنجي تلوار توڙي ڇڏي ۽ چوڻ لڳس: ”مان پنهنجي گناهن کان توبهه ڪئي، مان پنهنجي گناهن کان توبهه ڪئي.“ پوءِ اهو ئي غيبي آواز ٻڌڻ ۾ آيو: ”اسان تنهنجي توبهه قبول ڪري ڇڏي آهي.“ جڏهن پنهنجي ساٿين وٽ اچي مان واقعو ٻڌايو ته چوڻ لڳا: اسان به پنهنجي پياري پياري الله عَزَّوَجَلَّ سان صلح ڪريون ٿا. ۽ پوءِ ته انهن به سچي دل سان توبهه ڪئي ۽ سڀ حج جي ارادي سان مک مک ڪرم رَاكَمَا اللهُ شَرَّكَآ وَتَعَطَّيْمًا جي طرف هليا. تي ڏينهن سفر ڪندي هڪ ڳوٺ ۾ پهتاسين، ته اتي هڪ نابينا پوڙهي عورت ڏني جيڪا اسان جي ”سردار“ جو نالو وٺي پيڇڻ لڳي ته ڇا هن قافلي ۾ اهو به آهي؟ مون اڳتي وڌي ڪري چيو: جي ها! اهو مان ئي آهيان چئو ڇا ڳالهه آهي؟ پوڙهي اتي ۽ گهر جي اندران ڪپڙا کڻي آئي ۽ چوڻ لڳي: ڪجهه ڏينهن ٿيا ته منهنجو نيڪ پٽ انتقال ڪري ويو آهي، هي انهيءَ جا ڪپڙا آهن. مون کي تي راتيون لڳاتار سرور ڪائنات صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن خواب ۾ تشريف ڪئي آيا تنهنجو نالو وٺي

فرمان مُصطَفِي صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: ان شخص جو نڪ مٽيءَ ۾ ملي وڃي جنهن وٽ منهنجو ذڪر ٿئي ۽ اهو مون تي درود پاڪ نه پڙهي. (ترمذي)

ارشاد فرمايائون ته ”هو اچي رهيو آهي، هي ڪپڙا ان کي ڇڏجو.“
 مان ان کان مبارڪ ڪپڙا ورتا ۽ پائي ڪري پنهنجي سائين سان گڏ
 مڪرم **رَأَيْتُمَا اللَّهُ شَرَّكَاءَ تَعْتَبِيَمَا** جي طرف روانو ٿي ويس. (روض الرياحين، ص 232)
اللَّهُ رب العزت عَزَّوَجَلَّ جي انهن تي رحمت هجي ۽ ان جي صدقي اسان جي بي

حساب مغفرت ٿئي. اومين بِجَاهِ النَّبِيِّ الْأَمِينِ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

واه منهنجا مولا تنهنجو به ڇا شان آهي! تو جهرڪي کي انڌي نانگ
 جي خادم بڻائي ڇڏيو! تنهنجي رزق عطا ڪرڻ جا انداز به ڇا خوب آهن!

اللَّهُ تعاليٰ روزي جو ذمہ نٿيو آهي

بي روزگاري ۽ روزي جي تنگي تي گهٻرائڻ وارو! شيطان جي
 وسوسن ۾ نه اچو! ٻارهن سيپاري جي پهرين آيت ۾ ارشاد خدا وندي آهي:

ترجمو **ڪنز اليمان**: ۽ زمين تي چرندڙ ڪا به
 شيءِ اهڙي نه آهي جنهن جو رزق الله جي
 ڪرم جي ذمئي نه هجي.

**وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ إِلَّا عَلَى اللَّهِ
 رِزْقُهَا**

هن آيت ڪريمه جي تحت مُفسر شهير حڪيم الامت حضرت
 مفتي احمد يار خان **عَلَيْهِ رَحْمَةُ اللَّهِ الْكَافَّةِ** ”نور العرفان“ ۾ فرمائن ٿا: زمين
 تي هلڻ وارن جو ان ڪري ذڪر فرمايو ڇو ته اسان کي انهي جو
 مشاهدو ٿيندو (يعني ڏسندا آهيون)، نه ته جئن، ملائڪن وغيره سڀني
 کي الله **(عَزَّوَجَلَّ)** روزي ڏيندو آهي. ان جي رِزَاقِيَّت (يعني رزق ڏيڻ جي
 صفت) صرف حيوانن ۾ منحصر يعني موقوف؟ ناهي، جيڪو جنهن
 روزي جي لائق آهي ان کي اتي ئي ملندي آهي. ٻار کي ماءُ جي پيت
 ۾ ٻئي قسم جي روزي ملندي آهي ۽ پيدائش کان پوءِ ڏند نڪرڻ کان
 پهريان ٻئي طرح سان، وڏو ٿيندو ته ٻئي طرح سان، مطلب ته دَابَّةٌ

فرمانِ مُصطَفِي صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: جنهن مون تي ڏهه پيرا درود پاڪ پڙهيو الله تعاليٰ ان تي سو (100) رحمتون نازل فرمائي ٿو. (طبراني)

(يعني زمين تي هلڻ وارو) ۾ به عموم (يعني هر ڪوئي شامل) آهي
۽ رزق ۾ به. (نور العرفان، ص 353 بتغير قليل)

غريبن جا مزا ٿي ويا (حڪايت)

بارگاہ رسالت صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ۾ هڪ دفعو فقراء صحابہ ڪرام عَلَيْهِمُ الرِّضْوَان پنهنجو قاصد (نمائندو) موڪليو. جنهن حاضر خدمت ٿي ڪري عرض ڪيو: مان فقراء (يعني غريبن) جو نمائندو بڻجي ڪري حاضر ٿيو آهيان. مصطفيٰ جانِ رحمت صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن ارشاد فرمايو: ”توهان ڪي به مرحبا ۽ انهن ڪي به جتان توهان آيا آهيو! توهان اهڙن ماڻهن کان آيا آيو جن سان مان محبت ڪريان ٿو.“ قاصد عرض ڪيو: ”يا رسول الله صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ! فقراء (يعني غريبن) هي گذارش ڪئي آهي ته مالدار حضرات جنت جا درجا کڻي ويا! اهي حج ڪن ٿا ۽ اسان ڪي ان جي استطاعت (يعني طاقت ۽ قدرت) ناهي، اهي عمره ڪن ٿا ۽ اسان ان تي قادر ناهيون، اهي بيمار ٿيندا آهن ته پنهنجو زائد مال صدقو ڪري آخرت جي لاءِ جمع ڪري ڇڏيندا آهن.“

پاڻ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن ارشاد فرمايو: ”منهنجي طرف کان فقراء غريبن ڪي پيغام ڏيو ته انهن مان جيڪو (پنهنجي غربت تي) صبر ڪري ۽ ثواب جي اميد رکي ان ڪي ٿي ڳالهيون ملنديون جيڪي مالدارن ڪي حاصل ناهن: (1) جنت ۾ اهڙا بالاخانہ (يعني بلند محلات) آهن جنهن جي طرف اهل جنت ائين ڏسندا جيئن دنيا وارا آسمان جي تارن ڪي ڏسندا آهن، ان ۾ صرف فقراء (يعني غربت) اختيار ڪرڻ وارا نبي، شهيد فقير ۽ فقير مؤمن داخل ٿيندا.

فرمانِ مُصْطَفِي صَلَّ اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: جنهن وٽ منهنجو ذڪر ٿئي ۽ ان مون تي درودِ پاڪ نه پڙهيو تحقيق اهو بدبخت ٿي ويو. (ابن سني)

(2) فقراء مال دارن کان قيامت جي اڌ ڏينهن جي مقدار يعني 500 سال پهريان جنت ۾ داخل ٿيندا. (3) مالدار شخص **سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ** چوي ۽ اهي ئي ڪلمات فقير به ادا ڪري ته فقير جي برابر ثواب مالدار حاصل نه ڪري سگهندو، ڀلي اهو 10 هزار درهم به صدقو ڪري. ٻين تمام نيڪ اعمالن ۾ به اهو ئي معاملو آهي. قاصد واپس وڃي فقراء (يعني غريبن) کي هي فرمان مصطفي **صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** ٻڌايو ته انهن چيو: اسان راضي آهيون، اسان راضي آهيون.

(احياء العلوم، ج 4، ص 596، بحواله قوت القلوب، ج 1، ص 436)

میں بڑا امیر و کبیر ہوں، شہ دوسرا کا امیر ہوں

در مصطفیٰ کا فقیر ہوں، مرا رفعتوں پہ نصیب ہے

صَلُّوا عَلَي الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَي مُحَمَّدٍ

فقر جي تعريف

منا منا اسلامي پائرو! فقيرن جا ته دنيا ۽ آخرت ۾ ڀلا ڀاڳ آهن! ياد رکو! فقير اهو ئي سٺو آهي جيڪو الله **عَزَّوَجَلَّ** جي رضا تي راضي رهندي صبر ۽ قناعت اختيار ڪري ۽ گلا شڪايت کان بچندو رهي. ياد رکو! هتي فقير مان مراد پنڻ وارو نه آهي فقر جي تعريف هي آهي ته ”جنهن شيء جي ضرورت هجي اها موجود نه هجي“ جنهن شيء جي ضرورت ئي ناهي جيڪڏهن اها نه هجي ته ان کي ”فقر“ ناهي چيو ويندو ۽ پڻ جنهن شخص وٽ مطلوبه شيء موجود هجي ۽ ان جي قبضي ۾ به هجي ته اهڙي شخص کي فقير ناهي چئبو.

(احياء العلوم، ج 4، ص 562)

فرمان مُصطَفِي صَلَّي اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: جنهن مون تي ڏهه پيرا صبح ۽ ڏهه پيرا شام درودِ پاڪ پڙهيو ان کي قيامت جي ڏينهن منهنجي شفاعت ملندي. (مجمع الزوائد)

”فقيرِ مدينه“ جي نون اترن جي نسبت سان فقر جي فضيلت تي 9 فرامينِ مصطفيٰ ﷺ

(1) ”ان شخص جي لاءِ خوشخبري آهي جنهن کي اسلام جي طرف هدايت حاصل آهي، ان جي روزي بقدرِ كفايت آهي ۽ اهو ان تي قناعت ڪري ٿو.“ (ترمذي، ج 4، ص 156، حديث 2356) قناعت جي تعريف اڳتي اچي رهي آهي. (2) اي فقيرن جا گروھ! دل سان الله عَزَّوَجَلَّ جي تقسيم تي راضي رهندو ته پنهنجي فقر (يعني غربت) جو ثواب ماڻيندو نه ته نه. (ملندو) (الفردوس بما ثور الخطاب، ج 5، ص 291، حديث 8216) (3) هر شيءِ جي هڪ چاڀي هوندي آهي ۽ جنت جي چاڀي مسڪينن ۽ فقيرن سان ان جي صبر جي سبب انهن سان محبت ڪرڻ آهي، هي ماڻهون قيامت جي ڏينهن الله عَزَّوَجَلَّ جي قرب ۾ هوندا. (ايضاً، ج 3، ص 330، حديث 4993) (4) الله عَزَّوَجَلَّ جي ويجهو سڀ کان وڌيڪ پسنديده بانهو اهو فقير آهي جيڪو پنهنجي روزي تي قناعت اختيار ڪندي الله عَزَّوَجَلَّ کان راضي رهي. (قوت القلوب، ج 2، ص 326) (5) اي الله عَزَّوَجَلَّ! آلِ محمد کي بقدرِ كفايت رزق عطا فرمائ. (مسلم، ص 1588، حديث 1055) (6) فقير جيڪڏهن راضي (الله عَزَّوَجَلَّ جي رضا تي) هجي ته ان کان افضل ڪير ناهي. (قوت القلوب، ج 2، ص 323) (7) فقر دنيا ۾ مومن جو تحفو آهي. (الفردوس بما ثور الخطاب، ج 2، ص 70، حديث 2399) (8) قيامت جي ڏينهن هر شخص چاهي امير هجي يا غريب، ان ڳالهه جي تمنا ڪندو ته ڪاش! ان کي دنيا ۾ صرف بقدرِ كفايت (يعني ضرورت جي مطابق) روزي ڏني وڃي. (ابن ماجه، ج 4، ص 442، حديث 4140) (9) منهنجي اُمت جا فقراء اميرن کان 500 سال پهريان جنت ۾ داخل ٿيندا. (ترمذي، ج 4، ص 158، حديث 2360) (احياء العلوم، ج 4، ص 588 کان 590)

دولتِ دنيا سے بے رغبت ٿي کر ديتو
میری حاجت سے مجھے زانگنه کرنا مال دار

(وسائل بخشش (مرثم) ص ۲۱۸)

فرمانِ مُصطَفِي صَلَّي اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: جنهن وت منهنجو ذڪر ٿئي ۽ ان مون تي درود شريف نه پڙهيو ان جفا ڪئي. (عبدالرزاق)

”راضي“ جي تعريف

نه مال ۾ اهڙي رغبت هجي جو مال ملڻ تي خوشي محسوس ٿئي ۽ نه ئي اهڙي نفرت هجي جو مال جي ملڻ تي تڪليف ٿئي ۽ ان کي وٺڻ کا انڪار ڪري ڇڏي. اهڙي حالت واري شخص کي راضي چيو ويندو آهي. (احياءُ العلوم، ج 4، ص 563)

قناعت جي لغوي معنيٰ: اڪتفا ڪرڻ (يعني ڪافي سمجهڻ)، صبر ڪرڻ، ٿوري شيء تي راضي ۽ خوش رهڻ، جيڪو ملي ان تي گذارو ڪرڻ، گهڻي جي طلب ۽ حرص کان بچڻ کي قناعت چيو ويندو آهي.

(فرهنگ آصفيه، ج 3، ص 400)

قناعت جون ٻه تعريفون: (1) خدا جي تقسيم تي راضي رهڻ کي قناعت چئبو آهي. (التعريفات للجرجاني، ص 126) (2) جيڪو ڪجهه هجي ان کي اڪتفا ڪرڻ قناعت آهي.

اللَّهُ رَبُّ الْعِزَّةِ جَذُّهُنْ كَنْهِنِ سَانَ مَحَبَّةً فَرَمَائِنْدُو آهِي تَب.....
جنهن جا گهر وارا وڇڙي وڃن، اڪيلو رهجي وڃي، ڪنگال ۽ بي حال ٿي وڃي ان کي به ربُّ دُوالجلال عَزَّوَجَلَّ جي رضا تي راضي رهندي صبر، صبر ۽ صرف صبر ڪرڻ گهرجي، ۽ خدائي مجيد عَزَّوَجَلَّ مان اميد رکڻ گهرجي ته اهو ان کي پنهنجي پيارن ٻانهن ۾ شامل فرمائي ڇڏي. جئين ته نبي اڪرم نور مجسم صَلَّي اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن جو فرمانِ مُعَظَم آهي: اللهُ عَزَّوَجَلَّ جَذُّهُنْ كَنْهِنِ بَانِهِي سَانَ مَحَبَّةً فَرَمَائِنْدُو آهي ته ان کي آزمائش ۾ مبتلا ڪري ڇڏيندو آهي ۽ جڏهن ان سان وڌيڪ محبت فرمائيندو آهي ته ان کي ”چونڊي“ ڇڏيندو آهي. عرض

فرمان مُصطَفِي صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: جيڪو مون تي جمع جي ڏينهن درود شريف پڙهندو قيامت جي ڏينهن مان ان جي شفاعت ڪندس. (جمع الجوامع)

ڪئي وئي: ”چونڊڻ“ مان ڇا مراد آهي؟ ارشاد فرمايائون: ”ان جي لاءِ نه اهل و عيال (يعني ٻار ٻچا، گهر جا ڀاتي) ڇڏيندو آهي نه ئي مال.“

(احياءُ العلوم، ج 4، ص 578)

وہ عشقِ حقيقي کي لڙت نهيں پاسکتا جوجُح و مُصِيبَت سے دوچار نهيں ہوتا

ان جي مٿي جي هيٺان پٿر جو ويھائو هو (حڪايت)

پيارا پيارا غريبو! سچ پچو ته غربت به تمام وڏي نعمت آهي جڏهن ته صبر ۽ رضا جي سعادت به گڏ ملي. ڇو ته غريب ۽ مسڪين پر صبر ڪرڻ واري ۽ شڪر ادا ڪرڻ واري ٻانهي تي الله رَبُّ العزت جي ڪامل (يعني پوري) رحمت جي نظر هوندي آهي. جئين ته حضرت سيدنا موسيٰ ڪليم الله عَلَىٰ نَبِيِّنَا وَ عَلَيْهِ السَّلَامُ جن جو گذر هڪ اهڙي شخص وٽان ٿيو جيڪو پٿر کي ويھائو بڻائي، چادر ويڙهي زمين تي سمهي رهيو هو. ان جي چهري ۽ ڏاڙهي تي مٽي لڳل هئي. پاڻ عَلَيْهِ السَّلَامُ رب تعاليٰ جي بارگاهه ۾ عرض ڪيو: ”يا الله عَزَّوَجَلَّ! تنهنجو هي ٻانهو دنيا ۾ ضايع ٿي ويو آهي.“ الله عَزَّوَجَلَّ سندن ڏانهن وحي فرمائي: ”اي موسيٰ! ڇا توهان نه ٿا ڄاڻو ته جڏهن مان پنهنجي ٻانهي ڏانهن ڪامل (يعني پوري) طور تي رحمت جي نظر فرمائيندو آهيان ته دنيا کي ان کان مڪمل طور تي پري ڪري ڇڏيندو آهيان“ (احياءُ العلوم، ج 4، ص 575)

فقر آقا جي مَحَبَّت جي سوغات آهي (حڪايت)

حضرت سيدنا عبدُالله بن مُعفل رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ فرمائين ٿا ته هڪ شخص تاجدار رسالت صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن جي خدمت سراپا رحمت ۾ عرض ڪيو: ”يا رسول الله صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ! خدا جو قسم! مان

فرمان مُصطَفِي صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: جنهن وٽ منهنجو ذڪر ٿئي ۽ ان مون تي درود پاڪ نه پڙهيو، ان جنت جو رستو ڇڏي ڏنو. (طبراني)

توهان سان محبت ڪريان ٿو. پاڻ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن فرمايو: ڏسي وٺو ڇا چئي رهيا آهيو! عرض ڪيائون: خدا جو قسم! مان توهان سان محبت ڪريان ٿو. ان تي دفعا اهڙي طرح چيو. ان تي مصطفيٰ جان رحمت صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن فرمايو: ”جيڪڏهن تون مون سان محبت ڪرين ٿو ته فقر جي لاءِ لباس تيار ڪري ڇڏ، ڇو ته جيڪو مون سان محبت ڪري ٿو، ان جي طرف فقر ان کان به وڌيڪ تيزي سان ايندو آهي. جهڙي طرح سيلاب (ٻوڏ) ان جاءِ ڏانهن ويندي آهي جتي ان کي ختم ٿيڻو هوندو آهي.“ (ترمذي، ج 4، ص 156، حديث 2357)

دولتِ عشق ۽ دل فني ۽، ميري قسمت ۽ رُڪ سڪندر بدحتِ مصطفیٰ کي بدولت، مل گيا ۽ مجھ ۽ خزينه
صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدٍ

هزار سال جي عبادت کان افضل عمل

حضرت سيدنا ابو سُلَيْمَان داراني قُدَيْسِي سُوْدَةُ الْوُزْرَانِي فرمائن ٿا: جنهن (جائر) خواهشن کي پوري ڪرڻ تي قدرت حاصل نه هجي ان کان محرومي تي حسرت سان فقير جي نڪرڻ واري آه مالدار جي هزار سال جي عبادت کان افضل آهي. (احياء العلوم، ج 4، ص 602)

هڪ هزار دينار صدقو ڪرڻ کان افضل عمل

حضرت سيدنا ضحَّاڪ رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ فرمائن ٿا: جيڪو شخص بازار وڃي ۽ ڪنهن شيءِ کي ڏسي ان کي خريد ڪرڻ جي دل ۾ خواهش پيدا ٿئي پر ثواب جي اميد تي اهو صبر ڪري ته ان جي لاءِ هي عمل راه خدا عَزَّوَجَلَّ ۾ هڪ هزار دينار صدقي ڪرڻ کان افضل آهي.

(احياء العلوم، ج 4، ص 602)

فرمان مُصْطَفِي صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: مون تي درود پاڪ جي ڪثرت ڪريو بيشڪ توهان جو مون تي درود پاڪ پڙهڻ توهان جي لاءِ پاڪيزگي جو باعث آهي. (ابو يعليٰ)

تنهنجي دعا منهنجي دعا کان افضل آهي (ڪايت)

حضرت سيدنا بشر بن حارث حافي عَلَيْهِ رَحْمَةُ اللهِ الْكَافِي جي خدمت ۾ ڪنهن عرض ڪيو ته منهنجي لاءِ دعا فرمايو ڇو ته مان گهر وارن جي خرچي جي ڪري پريشان آهيان. پاڻ رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جن فرمايو: ”جڏهن گهر وارا توکي چون ته اسان وٽ نه ڪو اتو آهي ۽ نه ئي ماني ته ان وقت تون منهنجي لاءِ دعا ڪجان ڇو ته تنهنجي ان وقت جي دعا منهنجي دعا کان افضل آهي.“ (ايضاً)

ڏٺايلن جي دعا قبول ٿيندي آهي

منا منا اسلامي پائرو! ظاهر آهي ته جيڪو سخت تنگدستي جو شڪار هوندو اهو ڏکيل ۽ غمگين به هوندو ۽ ڏکائين جي دعا قبول ٿيندي آهي جيئن ته دعوت اسلامي جي اشاعتي اداري مڪتبه المدينه جي مطبوعه 318 صفحن تي مشتمل ڪتاب، ”فضائل دعا“ صفحي 218 تي جن ماڻهن جون دعائون قبول ٿينديون آهن ان ۾ سڀ کان پهرين نمبر تي لکيل آهي، اول: مضطر (يعني ڏکيل). ان جي حاشيي ۾ سرڪار اعليٰ حضرت، امام اهل سنت، مولانا شاه امام احمد رضا خان عَلَيْهِ رَحْمَةُ الرَّحْمٰن فرمائن ٿا: ان (يعني ڏکيل ۽ مفلس ۽ مايوس جي دعا جي قبوليت) جي طرف ته خود قرآن ڪريم ۾ ارشاد موجود آهي:

ترجمو ڪنزالايمان: يا اهو جيڪو پريشان دل جي پٽي ٿو جڏهن اهو کيس پڪاري ۽ تڪليف ٿاري ٿو. اَمَّنْ يُجِيبُ الْمُضْطَرَّ إِذَا دَعَاهُ وَيَكْشِفُ السُّوءَ

غريب شهزادي تي اعليٰ حضرت جي انفرادي ڪوشش

اعليٰ حضرت رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ فرمائن ٿا: هڪ سيد سڳورو اڪثر مون وٽ تشریف ڪڍي ايندا هئا ۽ غربت ۽ تنگدستي جي شڪايت ڪندا

فرمان مُصطَفِي صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: جنهن وت منهنجو ذڪر ٿئي ۽ اهو مون تي درود شريف نه پڙهي ته اهو ماڻهن ۾ ڪنجوس ترين شخص آهي. (مسند احمد)

هئا. هڪ دفعي تمام گهڻو پريشان آيا، مون انهن کان پڇيو ته جنهن عورت کي پيءُ طلاق ڏئي ڇڏي هجي ته ڇا اها پٽ تي حلال ٿي سگهي ٿي؟ فرمايائون: ”نه“. مون چيو: توهان حضرت امير المؤمنين مولا علي (كَرَّمَ اللهُ تَعَالَى وَجْهَهُ الْكَرِيمَ) جن جي اولاد مان آهيو، اڪيلائپ ۾ پنهنجي چهري مبارڪ تي هٿ ڦيري ارشاد فرمايائون: ”اي دنيا! ڪنهن پٽي کي دوکو ڏئي مان تو کي اها طلاق ڏني جنهن ۾ ڪڏهن رَجَعْتَ (يعني واپسي) ناهي“. پوءِ سيد زادن جو افلاس (يعني تنگدستي ۾ مبتلا ٿيڻ) ڇا تعجب جي ڳالهه آهي! سيد صاحب جن فرمايو: ”والله! مون کي اطمينان ٿي ويو.“ اهو هاڻي زنده موجود آهي ان ڏينهن کان وٺي ڪڏهن شاڪي نه ٿيو. (يعني تنگدستي جي شڪايت نه ڪئي). (ملفوظات اعليٰ حضرت، ص 127 کان 128)

حاجت لڪائڻ جي فضيلت

منا منا اسلامي ڀائرو! ٻين کي خواهه خواهه پنهنجا ڏکڙا ٻڌائڻ سان پريشاني ختم ٿيڻ ته پري رهيو. التو مصيبت لڪائڻ ۽ صبر ڪرڻ جي ذريعي ثواب ڪمائڻ جو موقعو ضايع ٿي ويندو آهي، ڇو ته ڪنهن هڪ شخص کي به بلا وڃي پنهنجو مرض يا ڏک بيان ڪري ڇڏيو يا بي سبب پنهنجي زبان، چهري يا ٻين عضون سان ان جي اڳيان بي چيني ۽ بي قراري ظاهر ڪئي ته صبر جو ثواب ويندو رهيو. دعوت اسلامي جي اشاعتي اداري مڪتبه المدينه جي مطبوعه 318 صفحات تي مشتمل ڪتاب، ”فضائل دعا“ صفحہ 263 تي آهي: فرمانِ مصطفي صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ آهي: ”بکيو ۽ حاجتمند جيڪڏهن

فرمان مُصْطَفِي صَلَّي اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: توهان جتي به هجو مون تي درود پاڪ پڙهو توهان جو درود مون تائين پهچي ويندو آهي. (طبراني)

پنهنجي حاجت ماڻهن کان لڪائي، الله تعاليٰ حلال رزق سڄي سال تائين ان کي عنايت فرمائيندو.“ (شعب الايمان، ج 7، ص 215، حديث 10054)

ب مچيو جا شڪاري (حڪايت)

بي روزگاري کان تنگ اچڻ، تنگدستي کان گهٻرائڻ، ڪاروبار جي ڪمي جي سبب غمگين ٿيڻ، مالدارن کي ڏسي پنهنجي غربت تي دل جلائڻ پنهنجي غمگين دل کي تسلي ڏيارڻ جي لاءِ هڪ ايمان افروز حڪايت ملاحظه فرمائڻ، حضرت سيدنا عطا خراساني رَضِيَ اللهُ عَنْهُ فرمائڻ ٿا. هڪ نبي عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ دريا جي ڪناري کان گذريا ته ڏٺائين ته هڪ شخص مچي جو شڪار ڪري رهيو آهي، ان بِسْمِ اللهِ (يعني الله جي نالي سان شروع ڪريان ٿو) چئي ڪري دريا ۾ ڄار اڇلايو پر ڪا مچي نه آئي. پوءِ هڪ ٻئي شڪاري وٽان گذريا، ان شيطان جو نالو وٺي ڄار اڇلايو ته ايتريون وڌيڪ مچيون نڪتيون جن جو وزن ڪرڻ مشڪل ٿي ويو. ان نبي عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ جن بارگاهه خداوندي عَزَّوَجَلَّ ۾ عرض ڪيو: ”يا الله عَزَّوَجَلَّ! اهو ته معلوم آهي ته هي سڀ تنهنجي طرفان آهي، پر ان جي حڪمت معلوم ڪرڻ چاهيان ٿو.“ الله عَزَّوَجَلَّ فرشتن کي ارشاد فرمايو: ”منهنجي ٻانهي کي انهن ٻنهي (مچي جهلڻ وارن) جو آخرت جو مقام ڏيکاريو!“ جڏهن انهن بِسْمِ اللهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ پڙهي ڪري ڄار اڇلائڻ واري کي ملڻ واري آخرت جي عزت ۽ عظمت ۽ شيطان جو نالو وٺي ڪري ڄار اڇلائڻ واري کي ملڻ واري آخرت جي رسوائِي ۽ ذلت ملاحظه فرمائي ته عرض گذار ٿيا: ”اي رب ڪريم عَزَّوَجَلَّ! مان راضي آهيان.“ (احياءُ العلوم، ج 4، ص 577)

فرمان مُصطفيٰ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: جيڪي ماڻهو پنهنجي مجلس مان الله جو ذڪر ۽ نبي تي درود شريف پڙهڻ بغير اتي ويا ته اهي بدبودار مردار کان اٿيا. (شعب الايمان)

جهنم ۾ مالدار ماڻهن ۽ عورتن جي تعداد زياده

الله عَزَّوَجَلَّ جي محبوب، دانائي غيوب صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن ارشاد فرمايو: ”مون جنن ۾ ڏٺو ته اتي گهڻا غريب ماڻهو ڏٺا ۽ دوزخ ملاحظ ڪيو ته اتي مالدارن ۽ عورتن کي وڌيڪ ڏٺو.“

(مسند امام احمد، ج 2، ص 582، حديث 6622)

هڪ روايت ۾ آهي، پاڻ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ فرمائين ٿا: مون پڇيو مالدار ماڻهو ڪٿي آهن؟ ته ٻڌايو ويو: انهن کي انهن جي مال روڪي ڇڏيو آهي. (قوت القلوب، ج 1، ص 404) هڪ روايت ۾ آهي ته مون دوزخ ۾ عورتن جي ڪثرت ڏسي سبب پڇيو ته ٻڌايو ويو: انهن کي بن ڳاڙهين شين يعني سون ۽ زعفران (يعني انهن جي زيورن ۽ خاص قسم جي رنگين لباس) روڪي رکيو آهي. (احياء العلوم، ج 4، ص 577)

عورت جي سون جي زيورن تي به زڪوات فرض ٿي سگهي ٿي

سون جمع ڪرڻ جي شوقين پر فرض ٿيڻ جي باوجود ان جي زڪوات نه ڏيڻ وارين اسلامي پيڙن کي هن حديث پاڪ مان درس وٺندي ڊڄڻ گهرجي. ياد رهي! زڪوات فرض ٿيڻ جي لاءِ ڪمائن يا ڪمائن جي قابل ٿيڻ شرط ناهي، پر سون چانديءَ جي زيورن تي شرط مڪمل هئڻ جي صورت ۾ زڪوات ڏيڻ ضروري آهي. حرص جي سبب سون جمع ڪرڻ وارين کي دنيا ۾ گهٽ ئي سون ڪم ايندو آهي، زڪوات نه ڏئي لالچي عورتون آخرت جي عذاب جو تمام گهڻو خطرو کڻي رهيون آهن! هڪ فرمان مصطفيٰ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جو حصو آهي: ”جيڪو شخص سون چاندي جو مالڪ هجي ۽ ان جو حق ادا نه ڪري ته جڏهن قيامت جو ڏينهن هوندو ان جي لاءِ باهه جا پٿر

فرمان مُصَطَفِي صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: جنهن جمع جي ڏينهن مون تي ٻه سؤ پيرا درود پاڪ پڙهيو ان جا ٻه سؤ سالن جا گناهه معاف ٿيندا. (جمع الجوامع)

ناھيا ويندا، انهن تي جھٽ جي باھ پڙڪائي ويندي ۽ انهن سان انهن جون پاسراڻي پيشاني ۽ پُٺي ڏيئي ويندي، جڏهن ٿڌي ٿيڻ تي ايندا ته ٻيهر اهڙا ئي ڪيا ويندا. هي معاملو ان ڏينهن جو آھي جنهن جي مقدار پنجاھ هزار سال آھي ايستائين جو پاڻهن جي وچ ۾ فيصلو ٿي وڃي، هاڻي اھو پنهنجي راھ ڏسندو چاھي جٽ ڏانھن يا جھٽ جي طرف.“ (بھار شريعت، ج 1، ص 869 بحوالو صحيح مسلم، ص 491، حديث 987)

تھر ۾ مُٺي جيترو اتو ناھي ۽ توھان..... (حڪايت)

مشھور صحابي حضرت سيدنا ابو دَرْدَاء رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ هڪ ڏينهن پنهنجي احباب (يعني دوستن) وٽ تشريف فرما هئا، پاڻ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ جي زوج محترم رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهَا آيون ۽ چوڻ لڳيون: ”توھان هتي انهن ماڻهن وٽ تشريف فرما آھيو ۽ بخدا گھر ۾ مُٺ جيترو به اتو ناھي.“ انهن جواب ڏنو: ”هي ڇو وساريو ٿيون ته اسان جي سامھون هڪ تمام مشڪل رستو آھي، جنهن کان گھٽ سامان وارن کان سواءِ ڪير به نجات حاصل ڪري نه سگھندو“ اھو ٻڌي اھا خوشيءَ سان واپس هلي وئي. (روض الريحين، ص 24) الله رَبُّ الْعَزَّةِ عَزَّوَجَلَّ جي انهن تي رحمت هجي ۽ انهن جي صدقي اسان جي بي حساب مغفرت ٿئي.

اٰمِيْنَ بِجَاہِ النَّبِيِّ الْاَمِيْنَ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

صَلُّوْا عَلٰى الْحَبِيْب! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلٰى مُحَمَّدٍ

شڪايت نه ڪرڻ تهرجي

منا منا اسلامي پاڻرو! ڏنو اوھان! صحابيءَ رسول حضرت سيدنا ابو دَرْدَاء رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ ڪيتري قدر قناعت پسند هئا ۽ سندن رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ جي گھر واري رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهَا به ڪيڏي اطاعت گذار هئي جو گھر ۾ ڪاڻڻ

فرمانِ مُصطَفِي صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: مون تي درود شريف پڙهو الله تعاليٰ توهان تي رحمت
موڪليندو. (ابن عدي)

جي لاءِ ڪجهه نه هجڻ جي باوجود مڙس سڳوري جو خوفِ خدا
عَزَّوَجَلَّ سان ڀرپور جملو ٻڌي ڪري خوشي خوشي واپس هلي وئي.
اسان کي به تنگدستين ۽ گهريلو پريشانين کان گهٻرائي شڪوه ۽
شڪايت ڪرڻ نه پر هميشه الله عَزَّوَجَلَّ جي رضا تي راضي رهڻ گهرجي.

زبان پر شڪوه رنج و آلم لايانين ڪرته نبي ڪه نام ليوا غم سے گهرايائين ڪرته

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدًا

تنگدستي جا ”44“ سبب

منا منا اسلامي ڀائرو! جهڙي طرح روزي ۾ برڪت جا سبب آهن
اهڙي طرح روزي ۾ تنگي جا به ڪجهه سبب آهن، جيڪڏهن انهن
سببن کان بچڻ جي ترڪيب فرمائينداسين ته **إِنْ شَاءَ اللهُ عَزَّوَجَلَّ** روزي
جي تنگي کان حفاظت ٿيندي. جنهن ته تنگدستي جا 44 سبب ملاحظه
فرمايو: (1) بغير هٿ ڌوئڻ جي ماني ڪاڻڻ (2) مٿي اگهاڙي ڪاڻڻ
(3) اونداهي ۾ ماني ڪاڻڻ (4) دروازي تي ويهي ڪاڻڻ (5) مڙدي جي
ويجهو ويهي ڪري ڪاڻڻ (6) جنابت جي حالت ۾ (يعني احتلام
وغيره کان پوءِ غسل کان پهريان) ماني ڪاڻڻ (7) ڪٿ تي بغير دستر
خوان وڇائي ڪاڻڻ (8) دستر خوان تي نڪتل ماني ڪاڻڻ ۾ دير ڪرڻ
(9) ڪٿ تي پاڻ سيرانديءَ (يعني مٿي رکڻ جي جڳهه) ويهڻ ۽ ماني
پيرانديءَ (يعني جنهن طرف پير ڪيا ويندا هجن ان حصي) جي
طرف رکڻ (10) ڏندن سان ماني ڪٽرڻ (برگر وغيره ڪاڻڻ وارا به
احتياط فرمائڻ ته سٺو آهي) (11) چيني يا مٽي جا ڀڳل تانو استعمال
۾ رکڻ چاهي ان ۾ پاڻي پيئڻ (تانو يا ڪوپ جي تتل حصي جي
طرف کان پاڻي، چانهه وغيره پيئڻ مڪروهه تنزيهي آهي، مٽي جي

فرمان مُصَطْفِي صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: مون تي ڪثرت سان درود پاڪ پڙهيو بيشڪ توهان جو مون تي درود پڙهڻ توهان جي گناهن جي لاءِ مغفرت آهي. (ابن عساکر)

ڌار واري يا اهڙي تانو جنهن جي اندروني حصي کان ٿوري به مٿي اڪڙيل هجي ان ۾ ماني ڪاٺڻ کان بچڻ مناسب آهي ڇو ته اهڙين جڳهن ۾ مٿي وغيره جمع ٿي ويندي آهي ۽ اتي جراثيم پيدا ٿي پيٽ ۾ وڃي بيمارين جو سبب بڻجندا آهن) (12) کاڌو کاڌل تانو صاف نه ڪرڻ. حديث پاڪ ۾ آهي: ”ڪاٺڻ کان پوءِ جيڪو شخص تانو چٽي ٿو اهو تانو ان جي لاءِ دعا ڪندو آهي ۽ چونڊو آهي: اللهُ عَزَّوَجَلَّ تو کي جهنم جي باهه کان آزاد ڪري جهڙي طرح تو مون کي شيطان کان آزاد ڪيو.“ (جمع الجوامع للسيوطي، ج 1، ص 347، حديث 2558) ۽ هڪ روايت ۾ آهي ته تانو ان جي لاءِ اسْتَغْفَرَ (يعني مغفرت جي دعا) ڪندو آهي. (ابن ماجه، ج 4، ص 14، حديث 3271) (13) جنهن تانو ۾ ماني کاڌي ان ۾ ئي هٿ ڌوئڻ (14) خلال ڪرڻ وقت ڏندن مان نڪتل ذرا وغيره ٻيهر وات ۾ رکي ڇڏڻ (15) ڪاٺڻ پيئڻ جا تانو کليل رکي ڇڏڻ (16) ماني کي هيڏانهن هوڏانهن اهڙي طرح ڇڏي ڏيڻ جو بي ادبي ٿئي ۽ پيرن ۾ اچي. (ملخص از: سني بهشتي زيور، ص 600 کان 605)

حضرت سيدنا امام بُرْهان الدين زرنوجي عَلَيْهِ رَحْمَةُ اللهِ الْقَوِي تنگدستي جا جيڪي سبب بيان فرمايا آهن انهن مان هي به آهن: (17) گهڻو سمهڻ جي عادت (ان سان حافظو ڪمزور ٿيندو آهي ۽ جهالت وڌندي آهي) (18) اگهاڙو سمهڻ (19) بي حياتي سان پيشاب ڪرڻ (عام رستن تي بلا تڪلف پيشاب ڪرڻ وارا غور فرمائڻ) (20) دستر خوان تي ڪريل داڻا ۽ ماني جا ذرا وغيره ڪٽڻ ۾ سستي ڪرڻ (21) بصر ۽ ٿوم جا چلر پارڻ (22) گهر ۾ رومال سان بهارو ڏيڻ (23) رات جو ٻهاري ڏيڻ (24) ڪچرو گهر ۾ ئي ڇڏي ڏيڻ

فرمانِ مُصطفيٰ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: جنهن ڪتاب ۾ مون تي درودِ پاڪ لکيو ته جيستائين منهنجو نالو ان ڪتاب ۾ لکيل رهندو فرشتا ان جي لاءِ استغفار ڪندا رهندا. (طبراني)

(25) بزرگن جي اڳيان هلڻ (26) والدين کي انهن جي نالن سان سڏڻ
 (27) هٿن کي گاري يا مٿي سان ڌوئڻ (28) دروازي جي هڪ پاسي تي ٽيڪ لڳائي بيهڻ (29) بيت الخلا (Wash Room) ۾ وضو ڪرڻ
 (گهرن ۾ اڄ ڪل اتيچ بات هجڻ جي سبب هي عام آهي، ممڪن هجي ته گهر ۾ الڳ وضو جو انتظام ڪرڻ گهرجي) (30) بدن تي ٺي ڪپڙا وغيره سبڻ (31) پاتل لباس سان چهرو خشڪ ڪرڻ (32)
 گهر ۾ مڪڙي (يعني ڪوريٽڙي جو چارو) چڏي ڏيڻ (33) نماز ۾ سستي ڪرڻ (34) نماز فجر کان پوءِ مسجد مان جلدي نڪري وڃڻ
 (35) صبح سوڀر بازار پهچي وڃڻ (36) دير تائين بازار مان اچڻ (37) پنهنجي اولاد کي بد دعائون ڏيڻ (اکثر عورتون ڳالهه ڳالهه تي پنهنجي ٻارن کي بد دعائون ڏينديون آهن ۽ پوءِ تنگدستي جي ڪري روئينديون آهن) (38) گناهه ڪرڻ خصوصاً ڪوڙ ڳالهائڻ (39)
 ڏيئو (يا ميڻ ٻٽي) کي ڦوڪ سان وسائڻ (40) ٿُل ڪنگيءَ استعمال ڪرڻ (41) ماءُ پيءُ جي لاءِ خير جي دعا نه ڪرڻ (42) عمامو ويهي ڪري ٻڌڻ ۽ (43) پاڄامو يا شلوار بيهي پائڻ (44) نيڪ عملن ۾ تال
 متول ڪرڻ. (تعليم المتعلم، ص 123 تا 126)

تنگدستي کان نجات

ڪجهه عمل اهڙا به هوندا آهن جن تي عمل ڪرڻ سان تنگدستي ختم ٿيندي آهي، جيئن ته حضرت سيدنا عبدالله ابن عباس رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُمَا کان روايت آهي ته سرڪار مدينه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن ارشاد فرمايو: ڪاڻن کان پهريان ۽ بعد ۾ وضو ڪرڻ (يعني ٻئي هٿ ڪارائين تائين ڌوئڻ) محتاجي (تنگدستي) ختم ڪندو آهي ۽

فرمان مُصطَفِي صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: جيڪو مون تي ڏينهن ۾ 50 ڀيرا درود پاڪ پڙهي قيامت جي ڏينهن مان ان سان مصافحه (يعني هت) ملائيندس، (ابن بشڪوال)

هي مُرْسَلِين (يعني رسولن) عَلَيْهِمُ السَّلَامُ جن جي ستتن مان آهي.

(معجم اوسط، ج 5، ص 231 حديث 7166)

تنگدستي جو علاج

زبردست مُحَدَّث حضرت سيّدنا هذب بن خَالِد عَلَيْهِ رَحْمَةُ التَّاجِدِ جن جي خليفه بغداد مامون رشيد دعوت ڪئي، طَعَام (يعني کاڌي) جي آخر ۾ کاڌي جا جيڪي داڻا وغيره ڪريل هئا، محدث صاحب چونڊي چونڊي تناول فرمايا (يعني کائڻ لڳا). مامون رشيد حيران ٿي ڪري چيو: اي شيخ! ڇا توهان جو اڃا تائين پيٽ ناهي پريو؟ فرمايائون: ڇو نه! دراصل ڳالهه هيءَ آهي ته مون کي حضرت سيّدنا حَمَاد بن سلمه رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ جن هڪ حديث بيان فرمائي آهي: ”جيڪو شخص دستر خوان جي هيٺ ڪريل ٽڪرن کي کائيندو اهو فقر (يعني تنگدستي) کان بي خوف ٿي ويندو.“ (تاريخ اصبهان للا صباهي، ج 2، ص 333)

روزي ۾ برڪت جو بهترين نسخو

حضرت سيّدنا سهل بن سعد رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ بيان ڪن ٿا ته هڪ شخص تاجدار رسالت، شهنشاھ نبوت صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن جي خدمت بابرڪت ۾ حاضر ٿي ڪري پنهنجي تنگدستي جي شڪايت ڪئي. پاڻ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن فرمايو: جڏهن تون گهر ۾ داخل ٿين ٿيڻ لڳين ته گهر ۾ ڪير هجي ته سلام چئي ڪري داخل ٿيندو ڪر ۽ جيڪڏهن گهر ۾ ڪير به نه هجي ته مون تي سلام عرض ڪندو ڪر ۽ هڪ دفعو قُلْ هُوَ اللهُ شريف پڙه” ان شخص ائين ئي ڪيو پوءِ اللهُ عَزَّوَجَلَّ ان کي ايترو مال ڏنو جو ان پنهنجي پاڙيسرين جي به خدمت ڪئي.

(تفسير قرطبي، ج 10، ص 183)

فرمان مُصطفيٰ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: قِيَامَتِ جِي ڏينهن ماڻهن مان منهنجي ويجهو اهو هوندو، جنهن دنيا ۾ مون تي زياده درود پاڪ پڙهيا هوندا. (ترمذي)

خالي گهر ۾ سلام پيش ڪرڻ جو طريقو

خالي گهر ۾ سلام ڪرڻ جا ٻه طريقا پيش ڪيا وڃن ٿا. دعوت اسلامي جي اشاعتي اداري مڪتبه المدينه جي مطبوعه 32 صفحات تي مشتمل رسالو ”101 مدني گل“ صفحي 24 تي آهي: جيڪڏهن اهڙي گهر (چاهي پنهنجي خالي گهر) ۾ وڃڻو هجي ۽ جنهن ۾ ڪير نه هجي ته هي چئو: **اَلسَّلَامُ عَلَيْنَا وَعَلَىٰ عِبَادِ اللَّهِ الصَّالِحِينَ** (يعني اسان تي ۽ الله عَزَّوَجَلَّ جي نيڪ ٻانهن تي سلام) فرشتا ان سلام جو جواب ڏيندا. (رد المحتار، ج 9، ص 682) يا هن طرح چئو: **اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ** (يعني يا نبي توهان تي سلام) چو ته حضور اقدس صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن جي مبارڪ روح مسلمانن جي گهرن ۾ تشریف فرما هوندي آهي. (بهار شريعت، حصه 16، ص 96 شرح الشفاء للقاوي، ج 2، ص 118)

اے مدینے کے تاجدار سلام میرے پیارے پیارے آقا پر

اے غریبوں کے غمگسار سلام میری جانب سے لاکھ بار سلام

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدٍ

ڇا مالدار نئين برو آهي

هر مالدار برو ناهي هوندو ۽ هر غريب سنو ناهي هوندو. جيڪڏهن ڪنهن مالدار جي دل مال جي محبت کان خالي هجي، ان جو مال ان کي رب ذوالجلال کان غافل نه ڪري ۽ اهو پنهنجي مال جي تمام شرعي حقون تي به عمل ڪندو هجي ته يقيناً اهو هڪ سنو مسلمان آهي، پر ڪنهن دولت مند جو ائين هجڻ نهايت مشڪل آهي. دولت مندن وٽ غريبن جي مقابلي ۾ عموماً گناهن جا سبب گهڻا

فرمان مُصطَفِي صَلَّ اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: جنهن مون تي هڪ پيرو درود پاڪ پڙهيو الله تعاليٰ ان تي ڏهه رحمتون موڪليندو ۽ ان جي نام اعمال ۾ 10 نيڪيون لکندو آهي. (ترمذي)

هوندا آهن. جنهن وٽ گناهن جا سبب گهڻا هجن ان جو گناهن کان بچڻ ڏاڍو مشڪل هوندو آهي. ۽ دنيا ۾ جنهن وٽ مال گهڻو ان تي آخرت ۾ حساب جو وبال به گهڻو. جئين ته

حلال مال جي ڪثرت تان ڪترائڻ (حڪايت)

حضرت سيدنا ابو درداء رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ فرمائن ٿا: مان ته هن ڳالهه کي به پسند نه ٿو ڪريان ته مسجد جي دروازي تي ٿي منهنجو دڪان هجي، ته جئين ڪاروبار مون کي نماز ۽ ذڪر الله کان غافل نه ڪري پڻ گڏوگڏ هي به پسند نه ٿو ڪريان ته مون کي هن دڪان مان روزانو 50 دينار (يعني 50 سون جو اشرفين) جو نفعو به حاصل ٿي رهيو هجي جنهن کي مان راه خدا ۾ صدقو ڪري ڇڏيان! عرض ڪيو ويو: توهان هن ڳالهه (يعني هن طرح آسان، حلال ۽ نيڪين پري گهڻي ڪمائي) کي چو نا پسند فرمايو ٿا؟ فرمايو: ”آخرت جي حساب ڪتاب جي سختي جي ڪري“ (احياء العلوم، ج 4، ص 603) چو ته آخرت جو حساب حلال مال تي آهي ۽ جيڪو حرام مال آهي ان تي عذاب آهي.

صدقہ پيارے کی حياڪا کہ نہ لے مجھ سے حساب بخش بے پوچھے لڄائے کو لڄانا ڪيا ہے

صَلُّوا عَلَي الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَي مُحَمَّدٍ

مالدارن جي ڪوڙ جا 16 مثال

اڄ ڪل مالداري جي ڪري بي شمار گناهه ٿي رهيا آهن، انهن گناهن ۾ هي به آهي جو ڪجهه مالدار ڪيترن موقعن تي مال جي تعلق سان ڪوڙ ڳالهائيندي نظر اچي رهيا آهن: ان جا 16 مثال ملاحظه فرمايو پر ڪنهن ڳالهه کي گناهه پريو ڪوڙ انهيءَ صورت

فرمان مُصطَفِي صَلَّ اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: جمعرات ۽ جمعي جي ڏينهن مون تي درود شريف جي ڪثرت ڪريو جيڪو ائين ڪندو قيامت جي ڏينهن مان ان جو شفيع ۽ گواهه بڻجنديس. (شعب الايمان)

۾ چيو ويندو جڏهن ته اها ڳالهه سچ جي الت هجي ۽ ڄاڻي واڻي ڇڻي وئي هجي ۽ ان ۾ شرعي اجازت ۽ رخصت جي به ڪا صورت نه هجي مثلاً (1) مون کي مال سان ڪا محبت ناهي (2) مان ته صرف ٻارن جي لاءِ ڪمياڻ ٿو (3) مان ته صرف ان جي لاءِ ڪمياڻ ٿو ته هر سال مديني وڃان (4) مان ته راه خدا ۾ خرچ ڪرڻ جي لاءِ ڪمياڻ ٿو (جڏهن ته سالانه فقط اڍائي فيصد زڪوات ڪيڻ تي به دل نه ٿي چوي، غريبن کي خوب ڌڪا ڪارايا ويندا آهن) (5) چوري ٿيڻ، ڌاڙو لڳڻ، باه لڳڻ يا ڪنهن ٻئي سبب سان مالي نقصان ٿي وڃڻ تي چوڻ: ”مون کي ان جو ڪو غم ناهي“ (پر ٻئي طرف دانهون ڪوڪو به جاري هونديون آهن) (6) شاندار ڪوٺيءَ (بنگلو) ٺهرائي يا نئين ماڊل جي بهترين ڪار حاصل ڪرڻ کان پوءِ چوڻ: ”يار! پنهنجو ڇا آهي! هي ته بس ٻارن جو شوق پورو ڪيو آهي“ (جڏهن به پنهنجو دل خوب آسائش پسند ڪندو هجي) (7) ايترو مال ڪمائي ڇڏيو آهي جو بس هاڻي دل پرچي وئي آهي (جڏهن ته چوڻ وارو وڏي جذبي سان گڏ ڪمائڻ جو سلسلو جاري رکندو ۽ نوان نوان ڪاروبار شروع ڪندو رهندو آهي) (8) مان بلڪل فضول خرچي ناهيان ڪندو (جڏهن ته جيئڻ جو انداز ڪجهه ٻيو داستان ٻڌائي رهيو هوندو آهي) (9) الله گهڻو ڪجهه ڏنو آهي پر اسان سادگي پسند ڪندا آهيون (جڏهن ته تن تي ڪپڙا، کائڻ جا تانوَ وغيره به سڀني جي سامهون ”سادگي“ جي بلڪل الت هوندا آهن) (10) مون پنهنجي ڌيءُ يا پٽ جي شادي تمام سادگي سان ڪئي آهي (جڏهن ته جيترو شاهي خرچ ان شادي ۾ ٿيو هوندو آهي ان رقم

فرمان مُصطفيٰ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: جيڪو مون تي هڪ پيرو درود پڙهندو آهي الله ان جي لاءِ هڪ قيراط اجر لکندو آهي ۽ قيراط احد جبل جيترو آهي. (عبدالرزاق)

مان غريب گهراڻي جون شايد 100 شاديون ٿي وڃن (11) ادا! سڀ ڪجهه ٻارن جي حوالي ڪري ڇڏيو آهي، ڪاروبار سان پنهنجو ڪو ڏيڻ ونڻ ئي ڪونهي! (هي ڳالهه چوڻ واري کي ڪير ان وقت ڏسي جڏهن هي پنهنجي اولاد کان ڪاروبار جو باقاعده حساب وٺي رهيو هجي ۽ ان جا ڪن پتي رهيو هجي) (12) مالداري جي ڪري ڪڏهن تڪبر ناهي ڪيو (ائين چوڻ واري کي ڪير ان وقت ڏسي جڏهن هي ڪنهن غريب مائٽ کي حقارت سان ملامت ڪري رهيو هجي، ان سان هٿ ملائڻ پنهنجي شان جي گهٽتائي محسوس ڪري رهيو هجي، يا پنهنجي ملازمن تي ڪاوڙجندا هجن) (13) دل چوندي آهي ته سڀ ڪجهه ڇڏي مديني وڃي رهان (واقعي دل چوندي هجي ته مرحبا! نه ته ڪوڙ) (14) ڪڏهن ڪنهن تي پنهنجي مالداري جو رعب ناهي وڌو (ڪنهن وٽ شادي نڪاح وغيره جي تقريب ۾ مرضي مطابق آجيان نه هجڻ جي صورت ۾ ان جي پنهنجي زبان مان نڪتل الفاظن کي ئي ٻڌي يا ڪنهن جڳهه تي هي پنهنجو تعارف پاڻ ڪرائيندو نظر اچي ته هي صاحب ايتري ايتري فيڪٽرين جو مالڪ آهي وغيره وغيره ته ان جملي جي حقيقت سامهون اچي ويندي) (15) هي مالداري ته بس ظاهري آهي، دل جو ته مان فقير آهيان (ان جو روحاني سي ٿي اسڪين ڪريو ته شايد حرص ۽ لالچ سر فهرست هوندي) (16) اسان پنهنجي ملازمن کي نوڪر نه گهر جو فرد سمجهندا آهيون (ان جي ملازمن جي دل جي حال کي ڏٺو وڃي ته حقيقت جو حال ظاهر ٿي ويندو ته انهن ويچارن سان ڪهڙي طرح ڪتن کان به بدتر سلوڪ ڪيو ويندو آهي)

فرمان مُصطَفِي صَلَّي اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: جڏهن توهان رسولن تي درود پڙهو ته مون تي به پڙهو،
بيشڪ مان تمام جھانن جي رب جو رسول آهيان. (جمع الجوامع)

**”يا رب! بطفيل نبي مون تي بقدر كفايت روزي ڏي“ جي
32 اترن جي نسبت سان رزق وغيره جا 32 روحاني علاج**

تنگدستي جا 11 روحاني علاج

(1) **يَا مُسَيَّبَ الْأَسْبَابِ** 500 پيرا، اول آخر 11، 11 پيرا درود شريف، نماز
عشاء کانپوءِ باوضو ڪعبي جي طرف منهن ڪري مٿو اگهاڙو
ڪري اهڙي جڳهه پڙهو ته مٿي ۽ آسمان جي وچ ۾ ڪا شيءِ حائل
نه هجي، ايستائين جو مٿي تي ٽوپي به نه هجي. اسلامي پينرون اهڙي
جڳهه پڙهن جتي ڪنهن اجنبي يعني غير محرم جي نظر نه پوي.

(2) **يَا بَاسِطُ** 100 پيرا نماز چاشت کان پوءِ پڙهي ونو، **إِنْ شَاءَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ**
روزي ۾ برڪت ٿيندي.

(3) **يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ** 100 پيرا هر نماز کان پوءِ پڙهي ڪري حلال
روزگار جي لاءِ دعا ڪرڻ واري کي **إِنْ شَاءَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ** رزق حلال ملندو.

(4) **يَا اللَّهُ** 786 پيرا نماز جمع ڪان پوءِ لکي ڇڏيو. ان کي دڪان يا
گهر ۾ رکڻ سان رزق وڌندو ۽ مال ۽ دولت ۾ برڪت ٿيندي آهي.

(5) صبح صادق کان پوءِ نماز فجر کان پهريان پنهنجي گهر جي چئڻ

ڪنڊن ۾ بيهي ڪري **يَا رَزَّاقُ** 10 پيرا پڙهو **إِنْ شَاءَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ** ڪڏهن به ان
گهر ۾ تنگدستي نه ايندي. طريقو اهو آهي ته گهر ۾ ساڄي هٿ جي
ڪنڊ ۾ قبلي رخ بيهي ڪري شروع ڪريو ۽ هن ڪنڊ کان ٻئي
ڪنڊ تائين اهڙي طرح تيزا ٿي ڪري هلو جو چهرو قبلي رخ ٿي
هجي ۽ هر ڪنڊ ۾ قبلي رخ بيهي ڪري پڙهو.

فرمان مُصْطَفِي صَلَّ اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: مون تي درود پڙهي ڪري پنهنجي مجلسن کي سينگارڻ جو ته توهان جو درود پڙهڻ قيامت جي ڏينهن توهان جي لاءِ نور هوندو. (فردوس الاخبار)

(6) مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ أَحْمَدُ رَسُولُ اللَّهِ جيڪو شخص نماز جمعہ کان بعد پاڪ صاف ٿي ڪري 35 ڀيرا هي لکي ڪري پاڻ وٽ رکي خدا تعاليٰ ان کي غيب مان رزق عطا فرمائيندو ۽ اهو شيطان جي شر کان به محفوظ رهندو.

(7) يَا لَطِيفُ 100 ڀيرا پڙهي ڪري هڪ ڀيرو اللَّهُ لَطِيفٌ بِعِبَادِهِ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ الْقَوِيُّ الْعَزِيزُ (پ 25 سورة الشوري آيت: 19) پڙهڻ سان رزق ۾ برڪت ٿيندي آهي.

(8) يَا لَطِيفُ 100 ڀيرا روزانو نماز فجر ۽ مغرب کان بعد پڙهي ڪري ٿي ڀيرا هي دعا پڙهڻ رزق ۾ برڪت جي لاءِ نهايت فائديمند آهي.
اللَّهُمَّ وَسَّعْ عَلَيَّ رِزْقِي، اللَّهُمَّ عَظَّفْ عَلَيَّ خَلْقَكَ كَمَا صُنْتَ وَجْهِي عَنِ السُّجُودِ لِغَيْرِكَ، فَصْنُهُ عَن ذَلِّ السُّؤَالِ لِغَيْرِكَ، بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ.

(9) يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ ۽ يَا وَهَّابُ روزانو هڪ هڪ هزار ڀيرا پڙهڻ رزق جي ڪشاده رزق جي لاءِ فائديمند آهي.

(10) هر نماز کان پوءِ هي آيات مبارڪ پڙهڻ رزق جي لاءِ تمام سٺو آهي. لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِّنْ أَنفُسِكُمْ عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ بِالْمُؤْمِنِينَ رَءُوفٌ رَّحِيمٌ ﴿١٢٨﴾ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ﴿١٢٩﴾ (پ 11 سورة التوبة آيت 128-129) پ 25 سورة الشوري آيت: 19

(11) نماز فجر کان بعد اول آخر 14 ڀيرا درود شريف ۽ پوءِ يَا وَهَّابُ 1400 ڀيرا پڙهو إِنَّ شَاءَ اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ ڪڏهن به رزق ۾ برڪت کان محرومي نه ٿيندي، بلڪ الله عَزَّوَجَلَّ جي رحمت سان انهن جون نسلون به روزي جي ڪثرت جي سبب خوش رهنديون.

فرمانِ مُصطَفِي صَلَّ اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: جمعرات ۽ جمعي جي ڏينهن مون تي ڪثرت سان درود پڙهو ڇو ته توهان جو درود مون تي پيش ڪيو ويندو آهي. (طبراني)

(12) رزق ۾ برڪت جو ببي مثال وظيفو

هڪ صحابي رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ عرض ڪيو: يا رسول الله صَلَّ اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ! دنيا مون کان منهن ڦيري ڇڏيو. فرمايائون ڇا اها تسبيح تون ڪي ياد ناهي جيڪا تسبيح آهي فرشتن ۽ مخلوق جي جنهن جي برڪت سان روزي ڏني ويندي آهي، جڏهن صبح صادق طلوع ٿئي ته هي تسبيح هڪ 100 ڀيرا پڙهندو ڪر، ”سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ، سُبْحَانَ اللَّهِ الْعَظِيمِ. اسْتَغْفِرُ اللَّهَ“ دنيا تو وٽ ڏليل ٿي ڪري ايندي. اهي صحابي هليا ويا ڪجهه مدت کان پوءِ ٻيهر حاضر ٿيا، عرض ڪيو: يا رسول الله صَلَّ اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ! دنيا مون وٽ اهڙي ڪثرت سان آئي، مان حيران آهيان، ڪٿان ڪٿان ڪٿي رکان! (الخصائص الكبرى، ج 2، ص 299)

اعليٰ حضرت رَحِمَهُ اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ فرمائن ٿا: هن تسبيح جو ورد حتي الامکان طلوع صبح صادق سان گڏ هجي نه ته صبح کان پهريان، جماعت قائم ٿي وڃي ته ان ۾ شريڪ ٿي ڪري بعد ۾ عدد پورا ڪريو ۽ جنهن ڏينهن نماز کان اڳر به نه ٿي سگهي ته خير طلوع شمس (يعني سج نڪرڻ) کان پهريان. (ملفوظات اعليٰ حضرت، ص 128)

(13) سڄو سال مالدار ٿيڻ جو عمل

جيڪو شخص طلوع آفتاب (سج اوڀرڻ) جي وقت بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ 300 ڀيرا ۽ درود شريف 300 ڀيرا پڙهي الله عَزَّوَجَلَّ ان کي اهڙي جڳهه تان رزق عطا فرمائيندو جتي ان جو گمان به نه هوندو ۽ (روزانو

فرمان مُصْطَفِي صَلَّ اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: جنهن مون تي هڪ ڀيرو درود پاڪ پڙهيو الله تعاليٰ ان تي ڏهه رحمتون موڪليندو آهي. (مسلم)

پڙهڻ سان) **إِنْ شَاءَ اللهُ عَزَّوَجَلَّ** هڪ سال جي اندر اندر امير ۽ كبير ٿي ويندو. (شمس المعارف الكبرى ولطائف العوارف، ص 37)

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

(14) ڪاروبار ڇمڪائڻ جو نسخو

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ڪاغذ تي 35 ڀيرا لکي ڪري گهر ۾ لتڪائي ڇڏيو، **إِنْ شَاءَ اللهُ عَزَّوَجَلَّ** شيطان جو گذر نه ٿيندو ۽ (حلال رزق ۾) خوب برڪت ٿيندي، جيڪڏهن دڪان ۾ لتڪائيندو ۽ جائز ڪاروبار هوندو ته **إِنْ شَاءَ اللهُ عَزَّوَجَلَّ** خوب ڇمڪندو. (ايضاً، ص 38)

(15) مال ۽ دولت جي حفاظت جي لاءِ

لَا إِلَهَ إِلَّا اللهُ 97 ڀيرا پڙهي ڪري تجوڙي، اناج گودام، مال وغيره تي دم ڪرڻ سان **إِنْ شَاءَ اللهُ عَزَّوَجَلَّ** آفت ۽ مصيبت کان مال ۽ دولت جي حفاظت ٿيندي.

(16) ملازمت ملڻ جو عمل

(غير مڪروه وقت ۾) ٻه رڪعت نفل ادا ڪريو ۽ سلام ڦيرڻ کان پوءِ **يَا لَطِيفُ** 182 ڀيرا (اول آخر هڪ ڀيرو درود شريف) پڙهي ڪري جائز ۽ آسان ملازمت يا حلال روزگار ملڻ جي لاءِ دعا ڪريو، **إِنْ شَاءَ اللهُ عَزَّوَجَلَّ** دعا قبول ٿيندي.

فرمان مُصْطَفِي صَلَّ اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: ان شخص جو نڪ مٽيءَ ۾ ملي وڃي جنهن وٽ منهنجو ذڪر ٿئي ۽ اهو مون تي درودِ پاڪ نه پڙهي. (ترمذي)

(17) نبادلي (Transfer) جِي لاءِ وظيفو

ظهر جي نماز کان پوءِ 11 يا 21 يا 41 پيرا هر پيري

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ سان گڏ سُورَةُ اللّٰهَبِ پڙهو، **اِنْ شَاءَ اللّٰهُ عَزَّوَجَلَّ**
خواهش جي مطابق تبادلو ملي ويندو.

(18) انٽرويو ۾ ڪاميابي جِي لاءِ

جائز ملازمت وغيره جي خاطر انٽرويو جي لاءِ وڃڻو هجي ته هي

پڙهي ونو: **اَعُوذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطٰنِ الرَّجِیْمِ ط بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ط**
كَلْبَعَصْ - حَمَّ عَسَقْ - فَسَيَكْفِيكُمْ اللّٰهُ وَهُوَ السَّمِیْعُ الْعَلِیْمُ. اِنْ شَاءَ اللّٰهُ عَزَّوَجَلَّ
ڪاميابي حاصل ٿيندي.

(19) چوري کان حفاظت

سورة التوبة لڪي يا لڪرائي پلاسٽڪ ڪوٽنگ ڪرائي پنهنجي
سامان ۾ رکو **اِنْ شَاءَ اللّٰهُ عَزَّوَجَلَّ** چوري کان محفوظ رهندو.

(20) **يَا جَلِيلُ** (اي بزرگي وارا) 10 پيرا پڙهي ڪري پنهنجي مال ۽
اسباب ۽ رقم وغيره تي دم ڪري ڇڏيو، **اِنْ شَاءَ اللّٰهُ عَزَّوَجَلَّ** چوري کان
محفوظ رهندو.

(21) مال چوري يا گم ٿي وڃي ته هي آيت مبارڪه بي شمار پڙهڻ
سان ملي ويندو، **اِنْ شَاءَ اللّٰهُ عَزَّوَجَلَّ يٰبُنَيَّ اِنَّكَ مِثْقَالُ حَبَّةٍ مِّنْ خَرْدَلٍ**

فَتَكُنْ فِيْ صَخْرَةٍ اَوْ فِي السَّمَوٰتِ اَوْ فِي الْاَرْضِ يٰاْتِ بِهَا اللّٰهُ اِنَّ اللّٰهَ لَطِیْفٌ حَبِیْرٌ ﴿٢١﴾

(پ 21 سورة لقمن آيت: 16)

فرمان مُصطَفِي صَلَّي اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: جنهن مون تي ڏهه پيرا درود پاڪ پڙهيو الله تعاليٰ ان تي سو (100) رحمتون نازل فرمائي ٿو. (طبراني)

(22) جيڪڏهن ڪاروبار ۾ دل نه لڳندي هجي ته.....

يَا اللَّهُ 101 پيرا ڪاغذ تي لکي ڪري تعويد بڻائي ٻانهن تي ٻڌي ڇڏيو، **إِنْ شَاءَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ** جائز ڪم ڪار ۽ حلال نوڪري ۾ دل لڳي ويندي.

(23) غربت کان نجات

جيڪڏهن گهر ۾ بيماري ۽ غربت ۽ ناداري رهجي وئي هجي ته بغير ناغي ڪرڻ جي (لڳاتار) 7 ڏينهن تائين هر نماز کان پوءِ **يَا رَزَّاقُ يَا رَحْمَنُ يَا رَحِيمُ يَا سَلَامُ** 112 پيرا پڙهي ڪري دعا ڪريو، **إِنْ شَاءَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ** بيماري، تنگدستي ۽ ناداري کان نجات حاصل ٿيندي.

(24) افسر جي ناراضِي جا تپي روحاني علاج

افسر (يا نگران) جنهن کان خفا هجي ته اهو **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** ڪثرت سان پڙهندو رهي يا هڪ ڀيرو لکي ڪري ٻانهن تي ٻڌي ڇڏي، **إِنْ شَاءَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ** ان جو افسر (يا نگران) مهربان ٿي ويندو.

(25) جيڪڏهن افسر يا سيٺ ڳالهه ڳالهه تي ڪاوڙ ڪندو يا دڙڪا ڏيندو هجي ته اٿندي ويهندي هر وقت **يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ** پڙهندا رهو ۽ تصور ۾ افسر يا سيٺ جو چهرو آڻيدا رهو، **إِنْ شَاءَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ** اهو توهان تي مهربان ٿي ويندو.

فرمانِ مُصطَفِي صَلَّ اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: جنهن وت منهنجو ذڪر ٿئي ۽ ان مون تي درود پاڪ نہ پڙهيو تحقيق اهو بدبخت ٿي ويو. (ابن سني)

(26) لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ پڙهي ڪري يا لڪي ڪري ٻانهن وغيره تي ٻڌي ضرورتاً ڪنهن ظالم افسر جي دفتر ۾ وڃڻ سان **إِنْ شَاءَ اللهُ عَزَّوَجَلَّ** ان جي شر کان حفاظت ٿيندي.

(27) سامان، گاڏي، گهر پائڻ جي لاءِ

فَلَمَّا اسْتَيْسَسُوا مِنْهُ خَلَصُوا نَجِيًّا قَالَ كَبِيرُهُمْ أَلَمْ تَعْلَمُوا أَنَّ أَبَاكُمْ قَدْ أَخَذَ عَلَيْكُمْ مَوْثِقًا مِنَ اللَّهِ وَمِنْ قَبْلُ مَا فَرَّطْتُمْ فِي يُوسُفَ فَلَنْ أَبْرَحَ الْأَرْضَ حَتَّى يَأْتِيَ لِي آيَةٌ أَوْ يَحْكُمَ اللَّهُ لِي ۗ وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ ﴿٨٠﴾ (پ 13 يوسف: 80)

هي آيت مبارڪ پڙهي ڪري سامان يا گاڏي تي دم ڪري ڇڏيو. **إِنْ شَاءَ اللهُ عَزَّوَجَلَّ** سامان جلد فروخت (يعني ڪپي) ويندو.

(28) انسان تم نبي وڃي نه

ٻار يا وڏو گم ٿي وڃي ته سڀ گهر وارا بي شمار پيرا يا جامع يا مُعِيدُ جو ورد ڪن. الله تعاليٰ چاهيو ته ملي ويندو.

(29) رزق جا دروازا ٽولڻ

يَا وَهَّابُ 300 پيرا نماز فجر کان بعد پڙهو. **إِنْ شَاءَ اللهُ عَزَّوَجَلَّ** روزگار جي پریشاني ختم ٿيندي. (مدت: 40 ڏينهن)

فرمان مُصطَفِي صَلَّ اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: جنهن مون تي ڏهه پيرا صبح ۽ ڏهه پيرا شام درود پاڪ پڙهيو ان کي قيامت جي ڏينهن منهنجي شفاعت ملندي. (مجمع الزوائد)

(30) ديمڪ جو علاج

گهر يا دڪان وغيره ۾ لڳل اڏوهي (سُرو) جو **إِنْ شَاءَ اللهُ عَزَّوَجَلَّ** خاتمو ٿيندو، ڪاغذ تي هي مبارڪ نالا لکي ڪري اتي لتڪائي ڇڏيو: پهريون خليفو حضرت سيدنا ابو بڪر صديق **رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ** ٻيو خليفو حضرت سيدنا عمر فاروق **رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ**، ٽيون خليفو حضرت سيدنا عثمان غني **رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ** چوٿون خليفو حضرت سيدنا علي المرتضيٰ **رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ** پنجون خليفو حضرت سيدنا حسن بن علي **رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُمَا** ڇهون خليفو حضرت امير معاويه بن ابو سفيان **رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُمَا**

(31) ديمڪ کان حفاظت

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ 41 پيرا پڙهي ڪري گڏ ڪيل شين ۽ ڪتابن وغيره تي دم ڪري ڇڏيو ته اڏهي (سُرو) ۽ ٻين ڪيڙن مڪوڙن کان **إِنْ شَاءَ اللهُ عَزَّوَجَلَّ** حفاظت ٿيندي.

(32) سودو مرضي جي مطابق نٿي

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ خريداري ڪرڻ وقت پڙهندو رهڻ سان **إِنْ شَاءَ اللهُ عَزَّوَجَلَّ** شيءِ سني ۽ اها به پنهنجي مرضي جي مطابق ملندي.

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

فرمانِ مُصطفيٰ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: **جنهن وت منهنجو ذڪر ٿئي ۽ ان مون تي درود شريف نه پڙهيو ان جفا ڪئي** - (عبدالرزاق)

فهرست

19	روزي ۾ برڪت جو بهترين نسخو	2	ڏرود شريف جي فضيلت
20	خالي گهر ۾ سلام پيش ڪرڻ جو طريقو	2	جهرڪي ۽ انڌو نانگ
20	ڇا مالدار ٿيڻ برو آهي	4	الله تعاليٰ روزي جو ذمو کنيو آهي
21	حلال مال جي ڪثرت کان ڪترائڻ	5	غريبن جا مزا تي ويا (حڪايت)
21	مالدارن جي ڪوڙ جا 16 مثال	6	فقر جي تعريف
24	تنگدستي جا 11 روحاني علاج	7	”فقير مدينه“ جي ٽون اکرن جي نسبت سان فقر جي فضيلت تي 9 فرامين مصطفيٰ ﷺ
26	(12) رزق ۾ برڪت جو بي مثال وظيفو	8	راضي جي تعريف
26	(13) سڄو سال مالدار ٿيڻ جو عمل	8	الله رب العزت جڏهن ڪنهن سان محبت فرمائيندو آهي ته.....
27	(14) ڪاروبار ڇمڪائڻ جو نسخو	9	ان جي مٿي جي هيٺان پٿر جو ويهائڻ هو (حڪايت)
27	(15) مال ۽ دولت جي حفاظت جي لاءِ	9	فقر آقا جي محبت جي سوغات آهي (حڪايت)
27	(16) ملازمت ملڻ جو عمل	10	هزار سال جي عبادت کان افضل عمل
28	(17) تبادلي (Transfer) جي لاءِ وظيفو	10	هڪ هزار دينار صدقو ڪرڻ کان افضل عمل
28	(18) انٽرويو ۾ ڪاميابي جي لاءِ	11	تنهنجي دعا منهنجي دعا کان افضل آهي (حڪايت)
28	(19) چوري کان حفاظت	11	ڏکائيلن جي دعا قبول ٿيندي آهي
29	(22) جيڪڏهن ڪاروبار ۾ دل نه لڳندي هجي ته.....	11	غريب شهزادي تي اعليٰ حضرت جي انفرادي ڪوشش
29	(23) غربت کان نجات	12	حاجت لڪائڻ جي فضيلت
29	(24) افسر جي ناراضي جا ٽي روحاني علاج	13	پهچي جا شڪاري (حڪايت)
30	(27) سامان، گاڏي، گهر ڪپائڻ جي لاءِ	14	جهنم ۾ مالدار ماڻهن ۽ عورتن جي تعداد زياده
30	(28) انسان گم ٿي وڃي ته	14	عورت جي سون جي زيورن تي به زڪوات فرض ٿي سگهي ٿي
30	(29) رزق جا دروازا کولڻ	15	گهر ۾ مٺي جيترو اٿو ناهي ۽ توهان.....
31	(30) ديمڪ جو علاج	15	شڪايت نه ڪرڻ گهرجي
31	(31) ديمڪ کان حفاظت	16	تنگدستي جا ”44“ سبب
31	(32) سودو مرضي جي مطابق ٿئي	18	تنگدستي کان نجات
		19	تنگدستي جو علاج

نيڪ نمازي بڻجڻ جي لاءِ

هر جمعرات نماز مغرب کان بعد اوهان وٽ ٽيندڙ دعوت اسلامي جي هفتيوار ستنن پيري اجتماع ۾ الله ﷻ جي رضا جي لاءِ سٺين سٺين نيتن سان سڄي رات گذاريو. * ستنن جي تربيت جي لاءِ مدني قافلي ۾ عاشقانِ رسول سان گڏ هر مهيني تي ڏينهن سفر ۽ * روزانو ”فڪرِ مدينه“ جي ذريعي مدني انعامات جو رسالو پري ڪري هر مدني مهيني جي پهرين تاريخ ۾ پنهنجي ذمدارڪي جمع ڪرائڻ جو معمول بڻايو.

منهنجو مدني مقصد: ”مون کي پنهنجي ۽ سڄي دنيا جي ماڻهن جي اصلاح جي ڪوشش ڪرڻي آهي“ **اِنشَاءَ اللّٰهِ ﷻ** پنهنجي اصلاح جي لاءِ ”مدني انعامات“ تي عمل ۽ سڄي دنيا جي ماڻهن جي اصلاح جي ڪوشش جي لاءِ ”مدني قافلن“ ۾ سفر ڪرڻ آهي. **اِنشَاءَ اللّٰهِ ﷻ**

عالمي مدني مرڪز فيضانِ مدينه محلہ سوداگران پراڻي سبزي منڊي باب المدينه ڪراچي

UAN: +92 111 25 26 92 Ext: 1262

Web: www.dawateislami.net / E-mail: translation@dawateislami.net